

با امضای مددوف و به رغم مخالفت شدید غرب روسیه استقلال اوستیا و آبخازی را به رسمیت شناخت

گروه بین الملل؛ دیمیتری مددوف رئیس جمهور روسیه روز گذشته اعلام کرد کشورش استقلال دو جمهوری جدایی طلب اوستیای جنوبی و آبخازی را به رسمیت شناخته است. مددوف با حضور در یک برنامه تلویزیونی طی سخنرانی اعلام کرد طرح به رسمیت شناختن این دو جمهوری را که روز دوشنبه از سوی مجلس دومای روسیه به تصویب رسیده بود، تایید و امضا کرده است. مددوف گفت؛ «این انتخاب آسانی نیست اما تنها شانس برای نجات جان مردم است.» این تصمیم روسیه در حالی اتخاذ می شود که نظامیان روس همچنان در گرجستان باقی مانده اند و به نظر می رسد حضور نظامیان روسیه در خاک گرجستان در کنار به رسمیت شناخته شدن استقلال اوستیای جنوبی و آبخازی به تضعیف بیشتر دولت گرجستان بینجامد. روز دوشنبه پس از به رسمیت شناخته شدن استقلال اوستیا و آبخازی در دومای روسیه امریکا و اتحادیه اروپا از این تصمیم به شدت انتقاد کردند. جرج بوش با صدور بیانیه یی از روسیه خواسته بود از تایید نهایی این مصوبه خودداری کند. کاندولیزا رایس وزیر امور خارجه امریکا نیز اعلام کرد که تصمیم روسیه مبنی بر به رسمیت شناختن استقلال اوستیا و آبخازی بسیار مایه تاسف است. بریتانیا نیز اقدام روسیه را رد کرد و دفتر وزارت خارجه این کشور اعلام کرد این اقدام روسیه هیچ کمکی به بهبود چشم انداز صلح در قفقاز نمی کند.

از سوی دیگر ایالات متحده امریکا در مقام چالشی مستقیم با روسیه برآمده و روز گذشته اعلام کرد یک کشتی امریکایی دیگر را که حامل کمک های بشردوستانه است به شهر بندری پوتی که تحت کنترل نظامیان روسیه است، اعزام خواهد کرد. امریکا اعلام کرد این کشتی روز چهارشنبه به این بندر خواهد رسید.

در حالی که کشورهای غربی از روسیه می خواهند براساس مفاد توافقنامه صلح نیروهای خود را از گرجستان خارج کند، روز گذشته یک ژنرال بلندپایه ارتش روسیه اعلام کرد استفاده از ناو جنگی برای ارسال کمک های بشردوستانه یک حیله شیطانی است. ژنرال آناتوس نوگوویتسین همچنین با اشاره به رفت و آمد کشتی های ناتو در آب های دریای سیاه اعلام کرد این تحركات خشم ما را بر خواهد انگیخت.

اکثر نیروهای روسی که پس از جنگ گرجستان و اوستیای جنوبی به منطقه بحران اعزام شده بودند اکنون به مرزهای روسیه بازگشته اند اما روسیه اعلام کرده است تعدادی از نیروهایش را به دلایل امنیتی نمی تواند از بندر پوتی گرجستان خارج کند. روسیه همچنین در این بندر ایست های بازرسی دایر کرده است. دو پست بازرسی ارتش روسیه در نزدیکی بندر پوتی در سواحل دریای سیاه واقع شده است. این بندر یکی از مهم ترین بندرهای گرجستان است. روسیه همچنین اعلام کرده است حق گشت زنی نیروهای خود را در شهر بندری پوتی برای خود محفوظ می داند. روز دوشنبه ایالات متحده امریکا در اقدامی که موجبات خشم روسیه را نیز فراهم آورد ناو USSMCFoul که به سامانه نابودگر موشکی مجهز است به سواحل گرجستان اعزام کرد. این ناو که حامل کمک های بشردوستانه برای جنگ زدگان گرجستانی بحران اخیر بود روز دوشنبه در ساحل بندر باتومی در ۸۰ کیلومتری بندر پوتی پهلو گرفت.

ناو امریکایی البته دیروز بندر باتومی را ترک کرد اما «اسکات میلر» سخنگوی ناوگان ششم نیروی دریایی امریکا در ایتالیا اعلام کرد این ناو دریای سیاه را ترک نخواهد کرد. امریکا البته جزئیات بیشتری در این خصوص که کدام ناو امریکا به سواحل پوتی وارد خواهد شد، ارائه نکرده است. از دیگرسو معاون رئیس ستاد مشترک ارتش روسیه به تحركات نیروی دریایی امریکا در دریای سیاه واکنش نشان داده و گفت؛ «ما نگران روشی هستیم که برای کمک رسانی توسط ناو های جنگی انتخاب شده است. این کمک ها را می توان از هر بازاری در منطقه خریداری کرد.» ژنرال نوگوویتسین همچنین از استقرار یک ناوگان دریایی روسیه در بندر سوخومی خبر داد. نوگوویتسین البته جزئیات بیشتری در این خصوص که آیا این اقدام در پاسخ به حضور نیروی دریایی امریکا در دریای سیاه انجام شده یا خیر، ارائه نکرد. سوخومی پایتخت آبخازی دیگر جمهوری جدایی طلب گرجستان است. نوگوویتسین اعلام کرده است کشتی های روسی بر عقب نشینی نیروهای روسیه از گرجستان نظارت می کنند. وی همچنین در گفت و گو با خبرنگاران از حضور ۱۰ کشتی ناتو در دریای سیاه خبر داد. وی همچنین اعلام کرد هشت کشتی دیگر نیز به زودی به این ۱۰ کشتی خواهند پیوست.

از سوی دیگر ایالات متحده امریکا اعلام کرده است کشتی هایش تنها حامل کمک های بشردوستانه هستند اما برخی منابع روسی از تردید مقامات روسیه درخصوص ادعاهای امریکا خبر می دهند. گفته می شود گمانه زنی هایی در این

خصوص که این کشتی ها حامل برخی ادوات و تجهیزات نظامی هستند خبر می دهند. پیشتر نیز ایالات متحده امریکا و دیگر کشورهای غربی کمک های نظامی بسیاری به گرجستان ارائه کرده اند که همین اقدام موجبات خشم روسیه را فراهم آورد.

رادیو فردا

امریکا تصمیم روسیه درباره اوستیای جنوبی و آبخازیا را محکوم کرد

جرج یوش تصمیم روسیه در به رسمیت شناختن استقلال مناطق جدایی طلب اوستیای جنوبی و آبخازیا را اقدامی «غیر مسئولانه» خواند و آن را محکوم کرد.

ریسی جمهوری آمریکا روز سه شنبه پنجم شهریور ماه و ساعتی پس از آنکه دیمیتری مودوف رئیس جمهوری روسیه اعلام کرد که برای به رسمیت شناختن دو منطقه جدایی طلب گرجستان فرمانی را امضا کرده است، طی بیانیه ای اعلام کرد: «ما انتظار داریم روسیه به تعهدات بین المللی خود عمل کند و درمورد این اقدام غیر مسئولانه تجدید نظر کند.»

جرج یوش همچنین گفت: مناطق آبخازیا و اوستیای جنوبی همچنان بخشی از خاک گرجستان هستند و «باید باقی بمانند.»

ریسی جمهوری آمریکا افزود: «اقدام روسیه، تنش را شدت می بخشد و مذاکرات را پیچیده تر می کند.»

روسیه و گرجستان، از روز ۱۷ مرداد ماه و در پی حمله ارتش گرجستان به اوستیای جنوبی، مستقیماً با یکدیگر درگیر شدند. روسیه پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی از درخواست اوستیای جنوبی برای جدایی از گرجستان و استقلال حمایت کرده است.

اوستیای جنوبی به همراه آبخازیا پس از تجزیه اتحاد شوروی در سال ۱۹۹۱ میلادی اعلام استقلال کردند اما تا کنون هیچ کشوری استقلال این دو منطقه را به رسمیت نشانخته بود.

از همان زمان روسیه نیروهای ارتش خود را به عنوان صلحبان در این مناطق مستقر کرد تا آنکه ماه گذشته، گرجستان برای تحکیم حاکمیت خود وارد اوستیای جنوبی شد.

اما روسیه در واکنش به اقدام گرجستان، نیروهای خود را به این منطقه فرستاد و درگیر جنگ شد. در نهایت دو طرف با میانجیگیری فرانسه، ریاست دوره ای اتحادیه اروپا، موافقنامه آتش بس را امضا کردند که بر خروج روسیه از خاک گرجستان و احترام به تمامیت ارضی گرجستان تاکید می کرد.

واکنش گرجستان

همزمان با بیانیه ریسی جمهوری آمریکا، میخانیل ساکاشویلی، ریسی جمهوری گرجستان، تصمیم روسیه در به رسمیت شناختن دو منطقه جدایی طلب را «کاملاً غیر قانونی» خواند و مسکو را به تلاش برای تغییر مرزهای اروپا متهم کرد.

آلمن، بریتانیا، فرانسه و سوئد هم به اقدام روسیه اعتراض کردند و بر احترام به تمامیت ارضی گرجستان تاکید کردند.

پیمان آتلانتیک شمالی، ناتو، تصمیم روسیه مبنی بر به رسمیت شناختن استقلال آبخازیا و اوستیای جنوبی را رد کرده و اعلام کرده است که این اقدام «تخطی آشکار» از قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل است که توسط روسیه امضا شده است.

بان کی مون، رییس سازمان ملل متحد، اعلام کرد که این اقدام روسیه ممکن است تلاش های شورای امنیت سازمان ملل برای یافتن یک راه حل به منظور پایان دادن به بحران گرجستان را با دشواری رو به رو کند.

اما رییس جمهوری روسیه در بیانیه ای، گرجستان را به «نسل کشی» برای حل مسائل سیاسی خود متهم کرد و گفت که مردم اوستیای جنوبی و آبخازیا، حق دارند سرنوشت خود را تعیین کنند.

به گزارش خبرگزاری ها، تانک ها و یگان های ارتش روسیه همچنان در بخش هایی از گرجستان مستقرند.

این اولین بار پس از فروپاشی روسیه در سال ۱۹۹۱ است که روسیه نیروهای نظامی خود را به کشور های دیگر می فرستد.

فرانک والتر اشتاین مایر، وزیر امور خارجه آلمان در این باره گفت: «این شاید یکی از بزرگترین بحران های باشد که از زمان پایان جنگ سرد و از آغاز دهه ۹۰ میلادی دیده ایم.»

در همین حال، دیمیتری مدووف رییس جمهوری روسیه، ساعتی پس از اعلام به رسمیت شناختن اوستیای جنوبی و آبخازیا اعلام کرد که کشورش از یک جنگ سرد جدید نمی هراسد، اما به دنبال آن هم نیست.

او به خبرگزاری ایتارتاس روسیه گفت: «ما از هیچ چیز نمی هراسیم، حتی از دورنمای یک جنگ سرد جدید، اما ما این را نمی خواهیم و در این موقعیت همه چیز به وضعیت شرکای ما بستگی دارد.»

همچنین سرگئی لاوروف، وزیر امور خارجه روسیه هم اعلام کرده است که بعد می داند روسیه در پی به رسمیت شناختن استقلال اوستیای جنوبی و آبخازیا، با ارزوای جهانی رو به رو شود.

او گفته است: «فکر نمی کنم که ما باید واقعاً نگران ارزوا باشیم، فکر نمی کنم ارزوا بی به وجود باید، فکر نمی کنم این واقعه به راستی سناریوی روز رستاخیز باشد.»

بی بی سی - سه شنبه ۲۶ اوت ۲۰۰۸ - ۰۵ شهریور ۱۳۸۷

غرب تصمیم روسیه در ارتباط با گرجستان را محکوم کرد

جشن در سوخومی آبخازستان پس از اعلام تصمیم روسیه رهبران غربی تصمیم روسیه برای به رسمیت شناختن نواحی جدایی طلب اوستیای جنوبی و آبخاز را به شدت محکوم کرده اند.

جورج بوش رئیس جمهور آمریکا به دمیتری مدووف همتای روس خود اخطار داد که "تصمیم غیرمسئولانه وی" باعث تشدید تنش در ناحیه می شود.

گرجستان نیز گفت که روسیه می خواهد "با زور مرزهای اروپا را تغییر دهد".

پیشتر آقای مدووف به بی بی سی گفته بود که روسیه به دلیل "نسل کشی" جدایی طلبان در این دو منطقه، متعهد به چنین عملی بوده است.

مقام های جدایی طلب در آبخاز و اوستیای جنوبی که از دهه ۱۹۹۰ عملاً خودمختار بوده اند از روسیه تشکر کرده اند.

واکنش یاس آلد بین المللی تقریباً بلافصله پس از اعلام تصمیم روسیه پدیدار شد.

رئیس جمهور آمریکا از روسیه خواست "در تصمیم غیرمسئولانه خود تجدید نظر کند" و "به تعهدات بین المللی خود متعهد بماند".

وی در بیانیه‌ای نوشت: "این تصمیم با قطعنامه‌های کثیر شورای امنیت سازمان ملل که روسیه در گذشته به آنها رای داده مغایر است و همچنین با موافقت‌نامه شش ماده‌ای آتش‌بس با میانجیگری فرانسه که پرزیدنت مدوف امضا کرده تطابق ندارد".

وی افزود که "عمل روسیه تنها تنش را تشدید کرده و دیپلماسی را پیچیده تر می‌کند".

او نوشت: "براساس قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل که همچنان به قوت خود باقی است، آبخاز و اوستیای جنوبی در داخل مرزهای به رسمیت شناخته شده بین المللی گرجستان قرار دارد و باید باقی بماند".

فرانسه که ریاست کنونی اتحادیه اروپا را به عهده دارد نیز تصمیم روسیه را محکوم کرده و خواستار راه حل سیاسی شده است.

برnar کوشتر وزیر خارجه فرانسه گفت: "به نظر ما این تصمیم مغایر تمامیت ارضی گرجستان است و ما نمی‌توانیم آن را پذیریم".

یاپ دی هوپ شفر دبیر کل ناتو نیز گفت که این اعلامیه "نقض مستقیم" قطعنامه‌های متعدد شورای امنیت سازمان ملل در مورد گرجستان است که روسیه خود بر آنها مهر تایید زده بود.

'خواست پارلمان'

میخاییل ساکاشویلی، رئیس جمهور گرجستان نیز روسیه را متهم کرد که سعی دارد به زور مرزهای اروپا را تغییر دهد.

او در یک سخنرانی تلویزیونی گفت که از زمان استالین و هیتلر تا به حال این اولین بار است که کشور بزرگتری تلاش می‌کند کشور کوچکتری را ضمیمه خود کند.

دولت روسیه روز سه شنبه، ۲۶ اوت استقلال دو منطقه آبخاز و اوستیای جنوبی متعلق به گرجستان را به رسمیت شناخت.

دمیتری مدوف، رئیس جمهور روسیه، در یک سخنرانی تلویزیونی اعلام کرد که با توجه به تحولات اخیر در منطقه و در واکنش به خواست پارلمان این کشور، با امضای فرمانی، آبخاز و اوستیای جنوبی را به عنوان دو جمهوری مستقل مورد شناسایی رسمی قرار داده است.

اگرچه از زمان استقلال گرجستان و فروپاشی اتحاد شوروی در آغاز دهه ۱۹۹۰ میلادی، مناطق آبخاز و اوستیای جنوبی تحت تسلط جدایی طلبان این دو منطقه قرار داشته است، اما جامعه بین المللی همواره این دو منطقه را بخشی از قلمرو دولت گرجستان دانسته است.

آقای مدوف گفت که این تصمیم را با توجه به ایراز تمایل مردم آبخاز و اوستیای جنوبی به استقلال از گرجستان و براساس منشور سازمان ملل و مبانی حقوق بین الملل اتخاذ کرده است.

رئیس جمهور روسیه اظهار داشت که تصمیم به شناسایی رسمی آبخاز و اوستیای جنوبی را به سادگی اتخاذ نکرده اما "این تنها فرصت برای نجات جان انسان‌ها بوده است".

مقامات روسیه انگیزه آغاز عملیات نظامی علیه نیروهای گرجستان در اوایل ماه جاری و پیش روی بعدی ارتش روسیه در خاک آن کشور را حمایت از مردم اوستیای جنوبی در برابر تهاجم ارتش گرجستان اعلام کرده بودند.

غرب در جستجوی واکنش مناسب به اقدام روسیه

آیاز و اوستیای جنوبی که روسیه استقلال آنها را به رسمیت شناخته است با رنگ زرد مشخص شده‌اند

دیمتری مدویف، رئیس جمهور روسیه با امضای فرمان به رسمیت‌شناختن استقلال آبخاز و اوستیای جنوبی بحث و انتقادات سختی را در غرب برانگیخته است

اقدام روسیه در به رسمیت‌شناختن دو ایالت جدایی‌خواه گرجستان با واکنش‌های شدید بین‌المللی مواجه شده است. در غرب این بحث جاری است که چه راه‌هایی برای مقابله وجود دارد و امکان‌ها و اهرم‌ها برای اعمال فشار بر روسیه کدامند.

روز سهشنبه، ۲۶ اوت، دیمتری مدویف، رئیس جمهور روسیه در یک سخنرانی تلویزیونی که بیش از ۵ دقیقه به طول نکشید، حمایت رسمی کشورش از اعلام استقلال آبخازیا و اوستیای جنوبی، دو ایالت جدایی‌خواه گرجستان را اعلام کرد. او گفت: «من به نام فدراسیون روسیه فرمان مربوط به رسمیت‌شناختن استقلال آبخازیا و اوستیای جنوبی را امضا کردم.» مدویف در توجیه این تصمیم به لزوم مصون‌داشتن زندگی مردم دو ایالت یادشده در برابر تجاوزات احتمالی بعدی گرجستان اشاره کرد. او ضمن حمله شدید به میخانیل ساکاشویلی، رئیس جمهور گرجستان، وی را به قوم کشی در راستای انجام مأموریت سیاسی‌اش متهم نمود.

به گفته‌ی مدویف، تصمیم در باره‌ی به رسمیت‌شناختن آبخاز و اوستیای جنوبی برایش آسان نبوده است، اما گزینه‌ی دیگری هم در این زمینه وجود نداشته است. اقدام مدویف یک روز پس از آن صورت گرفت که دو مجلس روسیه در مصوبه‌ای که به اتفاق آرا تصویب کردند، از وی خواستند که استقلال دو ایالت یادشده را به رسمیت بشناسد.

اقدام رئیس جمهور روسیه گرچه در اوستیای جنوبی و آبخاز با استقبال گرم مردم محلی روپرورد، اما همچون زلزله‌ای صحنه‌ی دیپلماسی بین‌المللی را به لرزه درآورد.

میخانیل ساکاشویلی رئیس جمهور گرجستان، تصمیم روسیه «به الحق بخش‌هایی از یک کشور دیگر به خاک خود» را تلاشی دانست که در اروپای پس از دوران هیتلر و استالین سابقه نداشته است.

واکنش‌ها در غرب

کشورها و نهادهای غربی نیز سریع یا با اندکی تأخیر انتقادهای تند خود از تصمیم مسکو را ابراز کردند. یا پ ده‌پ شفر، دبیرکل ناتو گفت که رفتار روسیه در هفته‌های اخیر، پاییندی این کشور به صلح و امنیت را زیر سوال برده است. اتحادیه‌ی اروپا نیز از زبان ریاست دوره‌ای آن، یعنی فرانسه، اقدام مسکو را در تنافض با مبانی استقلال، حق حاکمیت ملی و تمامیت ارضی گرجستان توصیف کرد و از گفتگو در اتحادیه برای بررسی راه‌های مقابله با این تصمیم خبر داد. آنگلا مرکل، صدراعظم آلمان که در استونی به سر می‌برد نیز، به شدت از اقدام مسکو انتقاد کرد و آن را کاملاً غیرقابل قبول توصیف نمود.

کوندالیزا رایس، وزیر خارجه‌ی آمریکا اقدام روسیه را «شدیداً تأسف‌آور» خواند. او گفت که مذاکراتی در جریان بوده است که چگونه می‌توان بحران قفقاز را در سطح بین‌المللی حل و فصل کرد، اما روسیه با اقدام خود منتظر نتایج این بحث‌ها نمانده است. رایس تأکید کرد که استیای جنوبی و آبخاز جزیی از گرجستان باقی خواهد ماند و ایالات متحده با استفاده از حق وتوی خود در سازمان ملل مانع هرگونه تلاش روسیه در تغییر موقعیت حقوقی این مناطق خواهد شد.

دیوید میلی‌بند، وزیر خارجه‌ی بریتانیا نیز با سخنانی تند از اقدام روسیه انتقاد کرد. او که روز چهارشنبه عازم اوکراین است تا در جبهه‌ی ضد روسیه اتحاد و انسجام بیشتری ایجاد کند، ضمن دفاع از استقلال و یکپارچگی گرجستان، از روسیه خواست که نیروهای خود را سریعاً از گرجستان عقب بکشد. به گفته‌ی میلی‌بند، تمامیت ارضی گرجستان چیزی نیست که با فرمائی از مسکو تغییر کند.

تاسف توأم با تفاهم

وزیر خارجه‌ی ایتالیا در اظهارنظر پیرامون تصمیم مسکو، ضمن ابراز تاسف از این اقدام، آن را قابل فهم توصیف کرد. فرانکو فراتینی در این رابطه گفت: «سرخوردگی روسیه (از غرب) حالا به انفجار منجر شده است. غرب این اشتباه را کرد که روسیه را مدام تحقیر نمود. از مسکو دانما خواسته شد که انژری تحويل غرب دهد و به شرکت‌های غربی اجازه سرمایه‌گذاری در روسیه بدهد، بی آن که متقابلاً برای این کشور یک نقش و وزن سیاسی قائل بشود.

به رغم انتقادها و اعتراض‌های کشورهای غربی مدویف، رئیس جمهور روسیه ضمن دفاع از تصمیم خود اعلام کرد که کشورش از هیچ چیز ترس ندارد و چشم‌انداز یک جنگ سرد هم آن را نگران خواهد کرد. او گفت که البته روسیه خواهان جنگ سرد نیست، اما اینک همه‌چیز به موضع جامعه‌ی جهانی و طرف‌های غربی روسیه وابسته است. در راستای این موضع، رهبری روسیه، روز سه‌شنبه همکاری با ناتو در بسیاری از عرصه‌ها را به حال تعليق درآورد و دیدار دبیرکل این سازمان از مسکو در اکتبر آینده را به تعویق انداخت. تعطیل دفتر اطلاعاتی ناتو در مسکو و لغو مانورهای بین‌المللی با این سازمان نظامی از دیگر تصمیم‌های اخیر مسکوست. مسکو ناتو را به در پیش‌گرفتن موضعی نادرست در بحران قفقاز متهم می‌کند.

تردیدها در مورد نوع واکنش غرب

با تصمیم روسیه، به نظر می‌رسد که مذاکرات سران اتحادیه‌ی اروپا در جلسه‌ی فوق العاده روز اول سپتامبر در بروکسل با مشکلات باز هم بیشتری مواجه خواهد شد. کشورهای شرق اروپا، انگلستان و سوئد که خواهان موضع

قاطع‌تری در برابر روسیه بوده‌اند سعی خواهند کرد که اقدام مسکو در به رسمیت‌شناختن دو ایالت گرجستان را دلیل دیگری برای لزوم اتخاذ موضع سرسختانه‌تر اتحادیه اروپا در قبال آن معرفی کنند. این در حالی است که کشورهای بزرگ اتحادیه چه به لحاظ سهم مهم روسیه در تأمین انرژی اروپا و چه به دلیل نقش این کشور در سازمان ملل و در حل و فصل مسائل و چالش‌های بین‌المللی، مخالف منزوی‌کردن آن هستند.

آمریکا و کشورهای غربی این امکان را دارند که با پذیرش سریع اوکراین و گرجستان به درون ناتو یا با تعویق هر چه بیشتر در پذیرش روسیه به درون سازمان تجارت جهانی به اقدام این کشور واکنش نشان دهند. کاهش سرمایه‌گذاری‌ها در این کشور که هنوز اقتصادش سخت به آنها نیازمند است، نیز از دیگر اهم‌های فشار غرب است. در برابر، روسیه نیز می‌تواند استفاده غرب از فضای هوایی‌اش را محدود کند و مبارزه با تروریسم در خاک افغانستان را با اشکال مواجه کند. عدم تداوم همکاری‌ها در یرونده‌هسته‌ای ایران از سوی مسکو نیز نگرانی دیگری است که غرب را در اعمال فشار شدید بر این کشور دچار تردید می‌کند. این واستگی متقابل روسیه و غرب امکانات چندانی برای فشار بر روسیه باقی نمی‌گذارد و از همین رو بسیاری از ناظران بعد می‌دانند که اتحادیه اروپا در اجلس فوق العاده خود به توافقی قاطع برای مقابله با اقدام مسکو دست یابد. این نیز هست که بسیاری از محافل حقوقی و سیاسی در اروپا اقدام غرب در به رسمیت‌شناختن کوسوو در فوریه گذشته را بدعتی می‌دانند که بهانه به دست روسیه داده است تا در مورد آبخاز و اوستیای جنوبی مشی مشابه‌ای در بیش گیرد.

ح/د پ آ

چهارشنبه، ۶ شهریور ۱۳۸۷

روسیه استقلال اوستیای جنوبی و آبخازی از گرجستان را به رسمیت شناخت؛ جنگ سرد دوم کلید خورد

اعتماد: نمایندگان مجلس دومای روسیه، روز گذشته بحث به رسمیت‌شناختن استقلال دو جمهوری جدایی طلب اوستیای جنوبی و آبخازی را از دولت گرجستان مطرح کرده و به آن رای مثبت دادند. طرح به رسمیت‌شناخته شدن استقلال اوستیای جنوبی و آبخازی که به درخواست دیمیتری مدوروف رئیس جمهور فدراسیون روسیه در دوما مطرح شده بود بدون حتی یک رای مخالف و یا اجماع آرای نمایندگان به تصویب رسید. در جلسه مجلس دوما که به طور اضطراری برگزار شده بود، سرگنی باکاپش رئیس جمهور آبخازی و اداره کوکویتی رئیس جمهور اوستیای جنوبی نیز حضور داشتند. بوریس گریزلوف رئیس دوما روسیه از باکاپش و کوکویتی خواست تا بار دیگر تقاضای استقلال خود را در مجلس دوما تکرار کند. سرگنی باکاپش با اشاره به اینکه آبخازی در طول ۲۰ سال گذشته ۱۰ بار از سوی گرجستان مورد تهاجم قرار گرفته است، تاکید کرد این جمهوری می‌توانست در طول این ۲۰ سال یک دولت دموکرات تشکیل دهد. اداره کوکویتی نیز ضمن تشرک از روسیه به خاطر حمایتش از اوستیا در بحران اخیر فقاز گفت؛ «ما کشور کوچکی هستیم اما گرجستان می‌خواهد ما را از اینکه هستیم نیز کوچک تر کند. ما به همین دلیل به دنبال استقلال خود از گرجستان هستیم». باکاپش رهبر جدایی طلبان آبخازی نیز تاکید کرد؛ «آبخازی و اوستیای جنوبی هرگز تحت لوای دولت گرجستان قرار نخواهد گرفت». میخانیل ساکاشویلی رئیس جمهور گرجستان در واکنش به به رسمیت‌شناخته شدن استقلال دو جمهوری جدایی طلب گرجستان هشدار داد این اقدام می‌تواند نتایج مصیبت باری به بار آورد. به گزارش آسوشیتدپرس، ساکاشویلی در مصاحبه بی با روزنامه فرانسوی لیبراسیون گفت چنین اقدامی از سوی روسیه به منزله این است که روسیه سعی دارد با توصل به زور مرزهای اروپا را تغییر دهد. این مصاحبه را که ترجمه شده در کنار همین مطلب چاپ شده است. به نظر می‌رسد اقدام روسیه در به رسمیت‌شناختن استقلال آبخازی و اوستیای جنوبی پاسخی به اقدام غرب در به رسمیت‌شناختن استقلال کوزوو باشد. استقلال کوزوو از سوی اروپا و امریکا در حالی به رسمیت‌شناخته شد که مسکو مخالفت شدید خود را با این مساله ابراز کرده بود. اتحادیه اروپا نیز که ریاست دوره بی آن را نیکلا سارکوزی رئیس جمهور فرانسه بر عهده دارد، نگرانی شدید خود را از اقدام اخیر مسکو اعلام کرد. سارکوزی در پاسخ به این اقدام روسیه درخواست تشکیل نشست اضطراری این اتحادیه را در تاریخ اول سپتامبر مطرح کرده است. روسیه از اوایل دهه ۹۰ میلادی حمایت خود را از جمهوری‌های جدایی طلب آبخازی و اوستیای جنوبی اعلام کرده است اما هرگز صراحتاً حمایت خود را از استقلال این دو جمهوری اعلام نکرده بود. در سال ۲۰۰۳ میلادی و پس از به قدرت رسیدن میخانیل ساکاشویلی در گرجستان، روسیه حمایت‌های خود از اوستیای

جنوبی و آبخازی را در پاسخ به سیاست های غرب گرایانه ساکاشویلی شدت بخشید. روسیه همواره گرجستان را متهم کرده است که با پیروی از سیاست های غرب و در راس آنها امریکا سعی دارد مسکو را از جانب مرز های غربی اش با اروپا تهدید کند. از سوی دیگر ناو امریکایی **USS MC FOUL** که حامل ده ها هزار تن کمک های بشردوستانه بود و روز یکشنبه عازم سواحل دریای سیاه شده بود، در بندر باتومی در ساحل گرجستان با دریای سیاه پهلو گرفت. اگرچه این ناو حامل کمک های بشردوستانه نظری غذای کودک، آب معدنی و پتو است اما می توان از آن به عنوان نشانه یی از حمایت امریکا از گرجستان یاد کرد. یک ژنرال ارشد ارتش روسیه نیز اعلام کرد ورود این ناو امریکایی به سواحل گرجستان تنش های اخیر را که از آن به عنوان جنگ سرد جدید یاد می شود، شدت می بخشد. همچنین معاون رئیس ستاد مشترک ارتش روسیه اعلام کرد ورود ناو **MC FOUL** و دیگر کشتی های ناتو و امریکا به سواحل گرجستان به تنش ها دامن خواهد زد. روسیه سواحل دریای سیاه را با کشورهای ترکیه، رومانی و بلغارستان به اشتراک گذاشته است. گرجستان و اوکراین نیز در بخش دیگری از دریای سیاه با روسیه مشترک هستند و هر دوی این کشورها تلاش می کنند با پیوستن به ناتو و پی گرفتن سیاست های غرب گرایانه در صف مقابل روسیه قرار بگیرند.

طی روزهای اخیر سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) نیز برخی از همکاری های خود با روسیه را در زمینه ترابری به تعليق درآورد و ادامه همکاری ها را منوط به خروج روسیه از گرجستان کرد. روسیه نیز در پاسخ تمامی همکاری های نظامی خود با ناتو را به حال تعليق درآورد. پس از حمله گرجستان به اوستیای جنوبی که اوایل ماه جاری صورت گرفت، ارتش روسیه در حمایت از اوستیا وارد عمل شده و ضمن عقب راندن نیروهای گرجستان بخشی از خاک این کشور را نیز تصرف کرد. نظامیان روسیه کماکان در بخش هایی از خاک گرجستان حضور دارند.

چهارشنبه ۶ شهریور ۱۳۸۷

بازار مکاره!

نویسنده : فیاض زاده

رونده تحولات قفقاز نشان می دهد که چند سناریوی تو در تو و پنهان، هم زمان در حال انجام است. در آغاز ماجرا چنین به نظر می رسد که گرجستان از فرصت بازی های المپیک بهره برد و برای نشان دادن قدرت، ابتکار و اقتدار خویش و حتی زهر چشم گرفتن از آبخازیا، به تسخیر اوستیای جنوبی اقدام کرده است.

ولی واکنش سریع و بهنگام روسیه در حمله متقابل به گرجستان و اخراج نیروهای نظامی گرجستان از اوستیای جنوبی و حتی اعلام تصرف تفییس، روسیه را در وضعیت برتری کشانید. مخصوصاً زمانی که اعلام شد، روس ها ماه های پیش برای حمله به اوستیا و تصرف گرجستان اقدام به برگزاری مانورهای نظامی کرده بودند.

گرجستان و دیگر کشورهای شوروی سابق در بخش آسیایی در دو بخش متفاوت سامان یافته اند. قفقاز، آسیای میانه، کشورهایی که در قفقاز واقع شده اند، از جمله ارمنستان، گرجستان، آذربایجان، چندان تعلقی به روسیه ندارند. آنها بیشتر تمایل دارند تا کاملاً از زیر سایه روسیه خارج شوند. اما انجام این امر به راحتی امکان پذیر نیست. کشورهای ترکمنستان، ازبکستان، تاجیکستان و قزاقستان در آسیای میانه واقع شده اند. آنها برخلاف جمهوری های قفقاز، روابط مستحکم نظامی، سیاسی و امنیتی با دولت روسیه دارند. لذا هرچند روسیه دیگر آن اقتدار عصر شوروی را ندارد، اما آرام آرام مخصوصاً از زمان استقرار پوتین به جای یلتیزین، تلاش کرده تا پرستیز و اعتبار روسیه را که در طول سه قرن در اروپا و منطقه استمرار داشته، احیا نماید. همان گونه که ذکر شد جمهوری های قفقاز، پیوندهای مستحکمی را با امریکا برقرار ساخته اند. متعاقب آن اسراییل جای پای محکمی در قفقاز برقرار ساخته است. در آذربایجان، ارمنستان و مخصوصاً گرجستان، اسراییل تو انته، پایگاه محکمی ایجاد کند. از سوی دیگر وقوع انقلاب های نرم در بخش غربی روسیه یعنی جمهوری های اوکراین و مجارستان و چک و فرو افتادن گرجستان در دستان دوستان آمریکا، بحران امنیت برای روسیه را تشدید کرده است.

میخانیل ساکاشویلی، آشکارا خواهان پیوستن گرجستان به ناتو است. چنین اتفاقی برای اقتدار روسیه مرگ آور خواهد بود. تصور کنید، روسیه که با استقرار سیر دفاع موشکی در لهستان و اوکراین مخالف هستند، باید شاهد نفوذ ناتو در گرجستان باشند. اما نمی توان تصور کرد که این امر محقق شود. علیرغم ضعف روسیه در روابط بین الملل و داشتن دست پایین در اروپا، ریسک پیوستن گرجستان به ناتو بسیار بالا است. روسیه از توان ساختاری سنت و قدرتمندی برای اضمحلال نیات سیاسی گرجستان برخوردار است.

اما روسیه درکنار چین، مهمترین دشمنان منافع ملی آمریکا محسوب می شوند. در سال جاری نیز زمانی که سند امنیتی و استراتژیک آمریکا انتشار یافت، آنها با صراحت کشورهای روسیه و چین را از دشمنان استراتژیک آمریکا نام بردند. روسیه در زمان یوتین احیاء شده است. یوتین جای پای تزارها گذاشته است. سرعت اقتصادی مطلوب درکنار جذب سرمایه های خارجی و توان روسیه در حفظ بالاتس نظامی و امنیتی درگروه ۸، اعتماد به نفس قابل ملاحظه‌ای را به روسها برگردانده است. همزمان با کاهش محبوبیت کمونیستها، ملی-گرایی روس رشد فزاینده‌ای داشته است.

اما با این همه روس ها به شدت محتاج ورود تکنولوژی و سرمایه گذاری کشورهای غربی هستند. با این همه از آنجا که آنها دارای تسليحات متعارف و غیرمتعارف هستند، آمریکا برای کشیدن تمام دندان های خرس بزرگ تمهداتی اندیشیده است.

روس ها به درستی می دانند که هدف از سپر دفاع موشکی، ایران نخواهد بود. آمریکایی ها و اسرائیلی‌ها با توجه به رسانه های قدرتمندی که در اختیار دارند، تلاش می کنند تا در توان نظامی ایران اغراق و بزرگ نمایی کنند. با همه احترامی که برای نظامیان کشور قائل هستیم، آمریکایی ها می دانند و می توانند، در مراتب های نزدیکتری از اقدامات موشکی ایران در صورت ضرورت استفاده کنند. یادمان باشد در جریان حمله نظامی آمریکا به عراق، حتی نه یک

موشک شلیک شد و نه حتی یک هوایپما استارت زد!

پس هدف توان تسليحاتی روسیه است. به همین دلیل است که به نظر می رسد در دل نقشه روسیه، آمریکا طراحی دیگری تدارک دید.

زمانی که روسها به گرجستان حمله کردند، آمریکایی ها بی سروصدای بیمان استقرار سپر دفاع موشکی را بال لهستان و اوکراین امضاء کردند.

یعنی به جای مبارزه روسیه در اروپای شرقی، اینک ناتو در حال بررسی عضویت گرجستان است. از سوی دول اروپایی اعلام کرده‌اند، نتایج درصد از انجام سرمایه گذاری در روسیه عقب نشینی می کنند. امروز نیروهای روسیه در اوستیا مستقر هستند، اما ناچار به عقب نشینی خواهند شد.

روسها در جنگ رسانه‌ای، از حالا باخته‌اند. آمریکایی‌ها درحالی که تا کنار گوش های روس ها جلو آمدند، روسها را متهم به جنگ سرد و استفاده از روشهای شبیه "بهار پرآگ" و حمله به بوداپست می کنند. جالب نیست، اما واقعیت است. درجهان امروز قدرت معنا و تعریف روش خود را دارد. این شاید برای روسیه در دنکاک باشد، اما روسیه دست بالا را ندارد. حالا روس ها محبور هستند در دل قلمرو سنتی خود با آمریکا دست و پنجه نرم کنند. روس ها به رسمیت شناختن استقلال آبخازیا و اوستیای جنوبی را به عملکرد ساکاشویلی منوط کرده‌اند. معلوم است که روس ها حال به جای جنگ در کیف و ورشو باید در تفلیس مبارزه کنند. این همان تله‌ای بود که روس ها گرفتار آن شدند.

از منظر افکار عمومی فضای جهانی علیه روسیه بسیج شده است. از نظر اقتصادی بانک ها و مؤسسات روسی شاهد اعمال محدودیت هایی خواهند بود.

از نظر امنیتی، بیمان سپر دفاع موشکی اعضاء و آمریکا به مهمترین توفیق خود در اروپای شرقی دست یافت. اما حال روسیه تلاش می کند، تا از برگ های سوریه و ایران استفاده کند. همانند آغاز قرن نوزدهم که نوع تعامل روسیه با فرانسه و بریتانیا، نقش ایران را تعیین کننده می ساخت، این بار نیز روس ها علاقه‌مند هستند تا به طرف غربی تفہیم نمایند، در داستان پرونده هسته‌ای ایران با جامعه جهانی همکاری نکرده و ممکن است، قطعنامه‌های ضد ایرانی در شورای امنیت را وقو نماید. معلوم است که این یک شوکی آشکار است.

زیرا ایران اتمی چه صلح آمیز و یا حتی شکلی دیگر، مورد پذیرش روسیه نیست. روسیه ایران در حال احتضار را دوست دارد، نه ایران قدرتمند.

روسیه به گونه‌ای با ایران رفتار می‌کند که به یک قدرت تأثیر گذار بدل نشود، از سویی آنقدر هم قافیه را نمی بازد که ایرانیان فیلشان یاد غرب بیفتند. برگ دیگر روسیه، سوریه است. پشار اسد، سراسیمه به مسکو سفر کرد. خاتون اسد که در شناسایی و استفاده از فرستهای وارث میراث "حافظ" هستند، می دانند که روس ها چقدر از نقش اسرائیل در گرجستان شاکی هستند. حال پشار اسد می تواند حلقه های پیوند نظامی با روسیه را مستحکم کند. روسیه می تواند به آمریکایی ها نشان دهد که چگونه خواهد توانست بر مسیر مذاکرات اعراب و اسرائیل تأثیر گذارد.

در این میان ایران نیز می تواند از فرست بهره برد. بازار مکاره‌ای است، هر که با هوش تر باشد، سهم بیشتری خواهد برد. مهم درک به موقع این تحولات است.

The New York Times

Russia Backs Independence of Georgian Enclaves

By CLIFFORD J. LEVY

Published: August 26, 2008

MOSCOW — Russia on Tuesday recognized the independence of two enclaves that have long sought to secede from neighboring Georgia. The action deepened strains with the West over the conflict in the economically vital crossroads of the Caucasus and roiled a broader debate over how to respond to separatist movements around the world.

The Russian president, Dmitri A. Medvedev, declared in a nationally televised address that South Ossetia and the other pro-Russian enclave, Abkhazia, would never again have to endure what he described as oppressive Georgian rule.

“This is not an easy choice, but it is the only way to save the lives of people,” Mr. Medvedev said.

With Russia’s image and financial markets suffering in recent days, Mr. Medvedev took the unusual step of giving a series of interviews to foreign media on Tuesday to explain the move. He said Russia had abided by international law in recognizing the two enclaves, but he left no doubt that the decision was in part retaliation for the West’s support earlier this year for the independence of Kosovo from Serbia, which Russia had opposed.

The United States and its allies denounced the decision, saying that Georgia must not be broken apart and contending that Russia was violating the cease-fire framework that it signed to halt the fighting. The Georgian president, Mikheil Saakashvili, accused Russia of trying to annex South Ossetia and Abkhazia.

“This is a challenge for the entire world,” Mr. Saakashvili said. “Not just Georgia.”

In Washington, President Bush said, “Russia’s action only exacerbates tensions and complicates diplomatic negotiations.”

While the dispute centers on two slices of land, it has been playing out against a much broader backdrop of historic antagonism among the major powers over separatist movements.

World leaders have for years struggled to determine which ones to recognize, often making decisions and then trying to limit the repercussions by warning that each situation is unique.

The questions now are: whether that hesitance to bestow recognition could be eroding, as witnessed by Kosovo and Russia’s action in Georgia; and whether other independence movements will use the recognition of the two enclaves to further their own ambitions by citing similar grievances. Not far from Georgia, for example, is an

Armenian enclave that wants to secede from Azerbaijan, and Kurdish separatists are seeking their own homeland in regions of Turkey and Iraq.

In the past, most countries feared that if they waded into one such conflict, it could be used against them in a future one. On Tuesday, no other big power followed Moscow's lead and voiced support for South Ossetia's and Abkhazia's independence.

Many in Abkhazia have expressed the desire to be separate both from Georgia and Russia — and some experts say it might be viable as an independent nation, albeit a very small one, because of its larger size and busy port.

South Ossetia, in contrast, has only 70,000 people and borders on the Russian region of North Ossetia. Suspicions have long arisen that after seceding from Georgia, South Ossetia would be absorbed by Russia and joined with North Ossetia — and most Ossetians say they support that.

The Kremlin said Tuesday that it had no plans to take over South Ossetia. It has already given Russian passports to many residents of both places, thereby widening its influence.

Mr. Medvedev announced the enclaves' independence with unexpected swiftness, only a day after the Russian Parliament unanimously called upon him to do so. Diplomats and analysts had surmised that the Kremlin might draw the process out as part of negotiations with the West.

But tensions between the sides have been escalating, and not only over the status of the regions. On Tuesday, Russian military and diplomatic officials continued to complain about NATO efforts to assist Georgia, suggesting that the alliance might be trying to send military equipment, rather than humanitarian aid. The Russians also expressed discomfort about the presence of NATO ships in the Black Sea off the coast of Georgia.

Russia has for months been seething over the West's decision this year to recognize Kosovo's independence from Serbia, a traditional Russian ally. The Russians were especially angered when Western diplomats emphasized that Kosovo was not any sort of precedent and had no bearing on the standing of the breakaway enclaves in Georgia.

As if to drive home the idea that recognition of the enclaves was in some sense payback, Mr. Medvedev used an interview on Tuesday with Russia Today, the Kremlin-financed English-language channel, to turn the West's rationale on Kosovo against it.

More Articles in World » A version of this article appeared in print on August 27, 2008, on page A1 of the New York edition.

There was a special situation in Kosovo, there is a special situation in South Ossetia and Abkhazia,” he said. “Speaking about our situation, it is obvious that our decision is aimed at preventing the genocide, the elimination of a people, and helping them get on their feet.”

They contended that when Chechnya had had autonomy in the late 1990s, it became a source of tremendous instability, and Russia had no choice but to reassert complete control.

“You know what they did to their own place,” the Russian foreign minister, Sergey V. Lavrov, said Tuesday. “They turned it into a place where international terrorists were feeling at home.”

Since the collapse of the Soviet Union, this part of the world has been a locus of the problem of addressing separatist aspirations.

For a time, a consensus developed in the West, but with two aims that sometimes appeared to be in conflict. On one hand, the allies, led by the United States, were quick to recognize the independence of former Soviet republics, including Georgia itself, the better to wrest these countries away from Russia’s orbit and into the arms of the West.

“Depending on where you sat, you could easily call those places breakaway republics,” said Derek Chollet, a senior fellow at the Center for a New American Security in Washington, adding that many hard-liners in Russia did see those countries as breakaway regions.

On the other hand, a post-cold-war understanding, hardened by the experience in Bosnia, developed that the West should be very careful about recognizing breakaway regions, so as not to set a precedent, or embolden secessionist areas, Mr. Chollet said.

That consensus held until February, when Kosovo declared independence, and the West said Serbia lost its right to Kosovo because of actions over the years by the Serbian leader Slobodan Milosevic, who died in 2006.

Igor Lukes, a professor of international relations at Boston University, said international law contained clear standards for evaluating whether an independence movement should be recognized, in part based upon whether such a territory has well-defined borders, a well-established central authority and a populace that strongly desires secession.

The problem is that these judgments typically become hostage to conflicts between large nations, as in the case of Kosovo, South Ossetia and Abkhazia, Mr. Lukes said.

“These situations are not really murky,” he said. “What makes the situations murky is each superpower tries to exploit ad hoc situations as they emerge to advance its interests and to hurt its rivals. It’s really the way the superpowers manipulate the reality. It’s not the reality that is complicated.”

On the border area around Russia and South Ossetia on Tuesday, there was mostly joy. Hundreds of South Ossetians streamed south to their homes, buoyed by Russia's decision.

At a rest home in Alagir, an hour's drive from the border, aid workers sat alone, eating sardines. It was one of the first moments since the crisis began early this month when they looked out at an empty dormitory.

Three hundred refugees had left in the morning, and 400 more were expected to pass through on Wednesday on their way to the narrow Roki Tunnel, which cuts through the nearly vertical ridge of the Caucasus to South Ossetia.

"This was the only hope of people who live on the other side of the pass to return to a normal way of life," said Avan Galachiyev, an agent of the Federal Migration Service who had been helping the refugees.

Artur Dzhoiyev, whose family fled their village, Hampalgon, 18 years ago, was thinking idly about returning to his "historic motherland," maybe building a house.

Now, he reasoned, things would be different. No Georgian checkpoints, no need to lurch along rocky bypass roads, no rooting for documents under the hostile gaze of soldiers.

The Georgians, Mr. Galachiyev said, have lost control of the road.

"And they won't get it back," he said.

Reporting was contributed by Ellen Barry in Vladikavkaz, Russia; Helene Cooper in Washington; Nicholas Kulish in Tallinn, Estonia; and Steven Erlanger in Paris.

08/26/2008

RECOGNIZING GEORGIA'S REBEL REGIONS

West Voices Dismay at Russia's 'Unacceptable' Move

Despite the pleas and warnings from the West, Russian President Dmitry Medvedev went ahead and recognized the independence of the Georgian breakaway regions of Abkhazia and South Ossetia on Tuesday. It looks as if Moscow is courting isolation.

Russia's relationship with the West was already straining under the ongoing crisis in the Caucasus. Now, though, the situation has become even more tense. Despite repeated pleas from the United States and Europe, President Dmitry Medvedev announced on Tuesday that he was recognizing the independence of Georgia's breakaway regions of South Ossetia and Abkhazia.

"This is not an easy choice but this is the only chance to save people's lives," Medvedev said in a televised address the day after Russia's Kremlin-loyal parliament voted unanimously to recognize the two separatist regions, both of which have run their own affairs since wars with Tbilisi in the early 1990s.

The statement comes as Russian troops remain on the ground in Georgia proper, breaking the terms of the peace deal between Georgia and Russia. The cease-fire, brokered by France, ended a five-day war that broke out after Tbilisi sent troops in to wrest back control of breakaway South Ossetia on the night of August 7. Russia reacted with an overwhelming military counter-attack pushing deep into Georgia, a key Western ally in the region and a major transit corridor for oil and gas.

On Tuesday Medvedev said that Georgian President Mikhail Saakashvili had chosen "genocide to fulfil his political plans," adding that Georgia had wanted to achieve its goal "to absorb South Ossetia by eliminating a whole nation."

The Russian move was swiftly met with sharp Western criticism, revealing the dismay with which Europe and the United States have watched Moscow fail to be swayed by any international threats. German Chancellor Angela Merkel called the decision "completely unacceptable" while France expressed its deep regret and reiterated its commitment to the territorial integrity of Georgia. A spokeswoman for the British Foreign Office said: "We reject this categorically and reaffirm Georgia's sovereignty and territorial integrity."

Sweden's Foreign Minister Carl Bildt said the fact that Russia's leadership "has now chosen this route means they have chosen a policy of confrontation, not only with the rest of Europe, but also with the international community in general."

The US Secretary of State Condoleezza Rice called Moscow's decision "extremely unfortunate" and said that Washington continued to regard Abkhazia and South Ossetia as "part of the internationally recognized borders of Georgia." She added that the US would use its veto power on the United Nations Security Council to block any Russian attempt to change the status of the two provinces.

NATO Secretary-General Jaap de Hoop Scheffer likewise voiced his disapproval of the Russian announcement. "This is in direct violation of numerous UN Security Council resolutions regarding Georgia's territorial integrity, resolutions that Russia itself has endorsed," he said in a statement read by his spokeswoman. "Russia's actions in recent weeks call into question Russia's commitment to peace in the Caucasus."

French Foreign Minister Bernard Kouchner, whose country currently holds the rotating presidency of the European Union, said "we firmly condemn" the Russian decision to recognize the independence of the two provinces.

Georgia itself lashed out at Moscow's decision, with the state minister for integration, Timur Yakobashvili, telling the Associated Press that the recognition had "no legal status." He said that Russia was "trying to legalize the result of an ethnic cleansing that it has conducted. But it will result in Russia's isolation from the rest of the world."

The move has certainly upset the markets, with Russian stocks falling to their lowest level in two years directly after Medvedev's announcement, as traders worried about rising tensions in the region.

Masha Lipman, an expert at the Moscow Carnegie Center think tank said that the decision is likely to lead to the further diplomatic isolation of Russia. Speaking to the Associated Press, she said that it was an "indication that Russia has opted for further aggravation in relations with the West, and a very serious rift this time."

smd -- with wire reports